

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimil nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske deželo za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za osnanila plačuje se od četiristopne petiristopne vrste po 6 kr., če se oznanilo jednkrate tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na nove naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da je o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računata 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne osiramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slovenskega Naroda“.

V znamenju „kranjske hranilnice“.

Priobčili smo dopis iz Ljubljanske meščanskega kroga, v kojem je nekdo, ki ne pozna stare nemške klike, zbrane okrog kranjske hranilnice, sprožil misel, da naj bi omenjena hranilnica mestu k nakupu vojaške bolnice pripomogla z neobrestovanim posojilom 500.000 gld.

Bil je to nasvet, od kojega je meščanski dopisnik pričakoval, da se bode z njim zamazalo nekaj starih grehov stare kranjske hranilnice — če bi ga namreč le-ta vzprejela. Mi, ki klike, pri kranjski hranilnici vladajočo, do zadnje kosti poznamo, in ki pred vsem predobro vemo, da — in ihrer hochstehenden Vornehmheit — nikjer ne zataji surovega svojega sovraštva do nas Slovencev, smo dotičnemu dopisu pridejali opazko, da ne verujemo, da bi se nasvetovani projekt dal doznati. Naša krivda torej ni bila velika.

Neki —pp— da je uradnik kranjske hranilnice, se umé samo ob sebi — je na ukaz svojih gospodarjev radi omenjenega našega dopisa v Hein-Schwegelovemu listu planil z germansko svojo gorjačo po našem meščanskem dopisniku, in potem tudi po našem listu, ter nas je z veliko ošabnostjo ozmerjal in opsoval, prav kakor bi čakali, da bode nas, kadar za ničesar drugega porabni ne

bodemo, kranjska hranilnica prevzela mej svoje penzionarje, ter nas preživela, kakor že sedaj mnogo drugih preskrbi in preživi, ki bi drugod za nikako rabo ne bili!

Ta pisar kranjske hranilnice nam predbaciva, da se poslužujemo neumnih sredstev (alberne Mittel), da so naši sodelavci „tiefer veranlagte Zeilenhelfer“ (in on, ubogi revež mora pisati, kadar mu hranilnični gospodje ukažejo, in morda je za to še posebej plačan!) in da je to, kar smo pisali „ein hochtrabendes Geschreibsel.“ In to gré tako naprej, ker ti Nemci so na tem polju isto taki, kot njihovi bratci, naši „konservativci“. Vedno jadikujejo, kako surovo da jih napadajo nasprotniki, ali oni sami so v svoji pisavi taki neotesanci, no, kakor je to na primeru plačani opričnik kranjske hranilnice, gospod —pp—!

Človek bi menil, da je predlog, da naj da kranjska hranilnica brezobrestno posojilo v ta namen, da bi se razširilo Ljubljansko mesto na najlepšem kraju, vsaj vreden, da se resno o njem razgovarjamo, in da se ne vrže v koš, posebno zategadelj ne, ker je denar nabran v kranjski hranilnici prišel po svoji ogromni večini s slovenskih rok. Kdor pa bi pričakoval, da bodo naši Nemci pri tacihi prilikah spuščali se v resne razgovore, ta jih slabo pozna, te poštenjake! Če sami kaj zahtevajo, cede se od pravcoljubnosti, ter kričé: mi smo nedolžni, kaj nas boste odirali, mi ničesar ne moremo, če Nemci v Celji ali Mariboru krivično proti Slovincem postopajo! In vse zahtevajo, in obnašajo se, da mora vsak misliti, to so prave ovce, ki Slovincu nikdar ne bodo vode kalile! Taki so pa samo takrat, kadar kaj zahtevajo. Če se pa od njih kaj zahteva, se ovca takoj spremeni v volka, in vsaka kost, ki bi morda odpadla Slovincem, se srdito brani, in za lastno skledo reklamuje!

V kranjski hranilnici najbolj občutimo tisto tujčevo peto, ki tako rada stopa po slovenskih telesih. Naj se reče, kar boče, ta hranilnica je zavod, ki je zrasel na slovenski zemlji in slovensko močjo. Ni čuda, če nas peče, ako vidimo, kako se šopirijo Nemci na sedežih, kjer bi morali po vsi pravici Slovinci sedeti, in če bi imeli tisti, ki imajo svoj denar pri hranilnici, kaj govoriti, bi se v hipu pokazalo, da so še dandanes udeležniki po svoji ogromni večini slovenske narodnosti, in da

morda niti pet odstotkov vseh udeležnikov ni nemškega pokolenja. Ali vzlic temu imajo Nemci kranjsko hranilnico čisto v svojih rokah, in slovenski denar trosijo za smešne, pretirane, nemške namene, tako, da bi človek menil, da kranjska hranilnica nima drugega poklica, nego da zopet pridobi materi Germaniji kranjsko deželo, ki je bila nekdanj nemška, kakor to trdijo nemški skribenti v svoji svetovnoznani povrhnosti. In temu poklicu hočejo gospodje pri kranjski hranilnici svoj zavod tudi v prihodnje ohraniti, in o tem ni niti govovice, da bi se posvetila kranjska hranilnica namenu, z malo žrtvijo pomoči mestu Ljubljanskemu do razvitja, ki bi koristilo potem ne samo Slovincem nego tudi Nemcem. Na kaj takega naši Nemci niti v sanjah ne mislijo, ker bi se s tem zgubilo nekaj tisočakov, koje ti ljudje pri svojih ponemčevalnih nakanah krvavo potrebujejo! In to je, kar smo hoteli povedati, dasi smo vse to že tudi poprej vedeli, in od gospodov pri kranjski hranilnici bilo je več kot nepotrebno, da so radi tega proti nam spustili svojega pisarčka, da nas je nekoliko oščipal. Po našem mnenju so ravno hranilnični pisarji najmanj poklicani, braniti kranjsko hranilnico, ker se mora soditi, da so najeti. No pa tudi tu velja: Chacun a son goût!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 1. avgusta.

Naloga koalicije.

„Deutsche Zeitung“, ki se je šele pred dobrim tednom iz nemško-židovsko-liberalnega glasila prelevila v nemško-nacionalno-antisemitski list, pa do-alej še ni imela poguma, pokazati svojega pravega lica zasukala je te dni rokave in s pestjo zagrozila tistim predrznežem, ki se brez nemško-nacionalnega dovoljenja upajo v mestih z mešaním prebivalstvom ustanavljati za slovenske otroke slovenske šole. „Deutsche Zeitung“ se sklicuje na Ogersko Gradisce, katero mesto je bilo nekdanj povsem nemško in je sedaj češko, se sklicuje na Opavo in na Tešín, ter se potem s silno jezo zažene proti slovenskim paralelkam na Celjski gimnaziji. Tako ne sme dalje iti, pravi rečeni list. To bi bil lep red, ako bi vsak, komur bi se zljubilo, smel ustanoviti v kakem nemškem mestu nemško šolo in oškoditi nemško posest. Kje si, koalicija? Zakaj jim ne

LISTEK.

Smrt na bojišči.

(Spisal Lev grof Tolstoj; preložil Fran G. Podkriški.)

Praskukme in Mihajlov sta našla končno vendar nekoliko manj nevaren kraj ter se hotela malo oddahniti. Toda že sta ugledala blisk, ki ja je navdal, nad njima se blesteč, z novim strahom. Že sta čula, kako je kričala straža: „Bomba!“ In nekdo je dostavil: „Vdarila bo v bastijo!“

Mihajlov se ozre. Zdi se mu, da svetlo telo prav v cenitu miruje, predno mu je možno natančno povedati, v katero mer bode zletela bomba. To pa traja samo jeden hip — in hitreje in vedno hitreje se bliža bomba. Že se vidi, kako žaré iz nje na vse strani svežnji ognja, kako bljuje stopljen svinec . . . vedno bližje in razločnejše se čuje strašno sikanje: — bomba pade v sredo batalijona.

„Lezite!“ — zaklical je nek glas.

Popadajo na tla in Praskukme zatise iz strahu oči. Z zaprtimi očmi pa sliši, da je padla bomba na trda tla prav blizu njega. Boječe po-

sluša; vsaka sekunda se mu dozdeva uro dolga, — toda bomba le ne pogine. Strah njegov je došel do vrhunca. Pravi si, da se je morda zmotil. Bomba je lahko veliko bolj daleč padla, nego si domišlja! Sikanje je bilo morebiti le v domišljiji tako blizu in razločno. Odpre oči. V svoje zadoščenje zagleda tik sebe Mihajlova. Oba pa vidita v mali oddaljenosti jedne arbine (do $\frac{1}{4}$ m) žarečo bombo, ko se je jela baš trkljati naprej. Smrten strah se polasti Praskukmeja. Strah, ki mu ne dovoli ničesar jasno misliti ali čutiti. Pokrije si obraz z obema rokama in — čaka . . .

Jedna minuta mine in še jedna — svet mislij, načrtov, nâd, spominov se drvi skozi njegove vznemirjene možjane . . .

„Koga bode umorila? — Li mene? — Mihajlova? — Možno celo oba! — Kam me bo neki zadela, če si je izbrala ravno mene? V glavo? — To bi bilo slabo, zelo slabo! Bila bi moja smrt — moj konec. Morebiti mi zdrobi samó nogo. Dal si jo bom lahko odrezati in vendar bi ostal pri življenji. — Ali pa zadene le Mihajlova? Pravil bom potlej, v kakšni smrti nevarnosti sva bila oba, — kako sva bila vsikdar složna, — kako sva skupaj

korakala, — skupaj se borila; — kako mi je bil ugrabljen; kako me je njegova kri obrizgnila . . . Oh ne! ni mogoče!“ — je vzdihnil, „ona je bližje meni kot njemu.“

Nenadoma pa se spomni, da je posodil Mihajlova dvanajst rubljev. Tudi se spomni starega svojega dolga, katerega bi bil moral že davno poravnati. Te misli mu prežene ciganska popevka, katero je dostikrat in rad pel; katero je pel še na predvečer bitke. — Njegova mladostna ljubav se mu urine v misli. Dekle, katero je nekdanj vroče in živo ljubil, se mu prikaže, odičeno z lila-trakovi (lila mu je bila najljubša barva). — Spomni se moža, ki ga je pred petimi leti razžalil in kateremu je odpustil, ne da bi se bil nad njim maščeval. In mej vsemi temi mislimi in še neštevilnimi drugimi vilo se je — pred obličjem smrti — kot rdeča nit upanje: „Končno niti poginila ne bo!“

Z zadnjim naporom hoče odpreti oči; tu začuti skozi polzaprte trepalnice pred obrazom rudeč plamen in hkrati silno bolečino v prsib. Pokonci skoči — steče na slepo srečo nekoliko naprej — spotakne se ob sabljo in pade.

„Hvala Bogu,“ — si misli — „da sem samó

hitiš na pomoč, gospodom Nemcem. Moglo bi se ugovarjati, da delajo tako tudi Nemci v slovanskih krajih, kjer lové slovanske otroke v svoje nemške šole, dočim se v slovanskih šolah nabajajo samo slovanski otroci, a „Deutsche Zeitung“ pravi, da ta ugovor ne velja. In zakaj ne? Ker je imel historični razvoj Avstrije to posledico, da se je prebivalstvo mnogih mest v slovanskih krajih posemčilo, dočim ni nikjer slovanskega mesta z nemško okolico. V takih nemških mestih s slovansko okolico paralizujejo Nemci slovanski pritisk z nasilnim germanizovanjem in zato se upirajo vsemu, kar bi moglo količkaj škoditi njih germanizovanju. To je tudi povod, da se tako kriči zoper slovenske paralele v Celju, in zoper to nevarnost kliče „Deutsche Zeitung“ na pomoč koalicio, češ, da je nje prva naloga, varovati to posest Nemcev.

Gališki Malorusi.

Glasilu neodvisne maloruske stranke „Halicanin“ predlaga, naj se tekom meseca avgusta priredi shod vseh opozicijskih frakcij maloruskih. Ta shod naj bi izdelal posebno spomenico v razmerah maloruskega naroda na Gališkem ter jo po posebni deputaciji dal izročiti cesarju, kadar pride obiskat deželno razstavo v Lvovu. Opozicijska stranka s posl. Romančukom na čelu deluje energično na združenje vseh opozicijskih frakcij, da se posreči rečeni shod.

Hrvatski ban.

„Hrvatska“ javlja iz popolnoma zanesljivega vira, da vprašanje o odstopu hrvatskega bana grofa Khuena-Hedervarja še vedno ni rešeno, ampak le nje rešitev odložena do jeseni. Ali bo ban kar jednostavno odstopil ali po oni „promoveatur ut amoveatur“ — tega „Hrvatska“ ne ve povedati, da pa tekom prihoda zime odstopi, o tem nič ne dvomi.

Cerkvenopolitične razmere na Ogerskem.

Kardinal Vaszary se je z ogersko vlado porazumel. To je bistvo daljšega komunikéja, kateri je priobčila „Corr. de Hongrie“. Tu se pravi, da se primas in duhovščina ne bo več upirala cerkvenopolitičnim predlogom, če jih cesar sankcionira in da ne bo podpiral nasprotnikov teh predlog, gorečih katolikov grofov Ferdinanda Zichyja in Morica Esterhazyja, češ, da nista sposobna za voditelja konservativne stranke. Resnica pa je, da sta ta dva grofa tudi drugim narodom kolikor toliko pravična in da jih primas Vaszary kot fanatičen Madjar zategadelj neče podpirati.

Vnanje države.

Bolgarska.

Dunajski diplomatični krogi se po pravici boje, da se jim Bolgarska izvije iz rok. Ako bi si Koburžan pridobil priznanje Rusije, ne da bi za to moral opustiti trozvezno in protirusko politiko, to bi jim seveda zelo ugajalo, ustavljajo se pa temu, da bi se Bolgarska približala Rusiji in opustila svojo dosedanjo protirusko politiko. Javili smo že, da se je v tem zmislu oglašil „Pester Lloyd“, a tudi Koburžanu ni všeč, da so se začeli bolgarski rusofili tako krepko gibati. Vlada bolgarska neče, da bi se na Dunaji mislilo, da soglašajo s tistimi, ki hočejo za vsako ceno porazumjenja z Rusijo. V svojem listu „Svobodno Slovo“ pravi, da vodja rusofilov, ki je v Peterburškem „Svetju“ razvil svoj program, ni tega storil s privoljenjem vlade in priobčuje potem neko pismo voditelja Cankovljeve stranke, Petra Stančeva, v katerem pismu pravi Stančev, da z odstranjenjem Stambulova še ni rešeno bolgarsko vprašanje, ker se mora tudi Koburžan odstraniti in da naj Rusija določi, kdo bodi vladar Bolgarski. „Svobodno Slovo“ pravi, da bi to prouzročilo revolucijo. — Faktično so razmere na Bolgarskem jako kritične. Rusofili upajo, da dobe večino v zbornici, Koburžan pa bi rad imel poslušao večino, ki bi perhorecirala porazumljenje z Rusijo in se le njemu pokoravala — take pa iz lepa ne bo dobiti in zato je situacija zanj kaj nevarna.

lahko ranjen!“ In skuša si potipati prsi, ali zapazi, da so mu roke nekam težke in nepremakljive — ne more jih ni dvigniti. Zdi se mu, da mu stiska nekaj glavo. Pred njim tekajo vojaci gori in doli; on pa jih šteje mehanično: „Jeden — dva — trije vojaci — in tu — — častnik z zloženim plaščem.“

Svetla luč ga oslepi za hip. „S čim je neki sedaj-le sovražnik ustrelil?“ — je premišljal. „S topičem ali s topom? — Izvestno s topom. Ob, glej, še vedno streljajo in tu prihaja še več vojakov: pet — šest — sedem mož.“

Boji, da bi ga vojaci, ki se zbirajo v vedno večjem številu okoli njega, ne pohodili in pomandrali. Poklicati jih hoče ter jim povedati, da je le lahko ranjen, a usta so mu suha in jezik se drži neba. Strašno ga žeja in nepopisno bi rad pil. Neka mokrota pa mu curlja čez prsi — je li voda? Je li — kri?! —

„Gotovo sem se prej pri padcu udaril do krvi,“ — se tolaži sam; strah pa, da bi ga pohodili, se mu večja bolj in bolj. Zbere torej vso svojo moč k vzkliku: „Nesite me proč!“

(Konec prih.)

Italijanski anarhisti.

Vlada se skrbno pripravlja, da zamore čim prej izkoristiti zoper anarhiste sklenjeni zakon. K temu je malo pripomogel škandalozni izid pravde zoper Rimsko basko, kajti ves svet je v tem jedru, da oproščeni zatoženci in njih sodniki niso nič boljši, kakor anarhisti. Vlada je poslala posebno komisijo, da izbere nekaj otokov v Radečem morju, kjer se bodo „anarhisti“ naseljevali. Komisija je že našla nekaj otokov. Dokler se tam ne preskrbi, kar treba za bivanje in nadzorovanje deportirancev, jih pošilja vlada v Ameriko.

Dopisi.

Iz Ilirske Bistrice, 30. julija. [Izv. dop.]

(Naše gasilno društvo.) Poročal sem vam o svojem času, da se za našo okolico namerava vendar še ustanoviti toli potrebno gasilno društvo. Res, stalo je mnogo truda, predno smo dosegli svoj namen. Prva ovira je bila, da nam deželna vlada zaradi neke malenkosti ni potrdila pravil. Začasni odbor je potem v tukajšnjo čitalnico sklical občni zbor, na katerem so se pravila premenila. Ta premenjena pravila je vlada pred kratkim potrdila. Osnovni odbor je na to sklical za nedeljo dne 29. t. m. v Trnovo občni zbor. Zborovanja se je udeležilo mnogo občanstva, sosebno iz Trnovega. Že iz tega je razvidno, da ljudstvo sploh hrepeni po tem, res potrebnem društvu. Zborovanje je otvoril predsednik osnovalnega odbora gospod okrajni sodnik Kovač. Pozdravil je navzočnike ter izrazil svoje veselje nad obilno udeležbo. Svoj govor je sklenil s željo, naj bi mlado podjetje uspevalo v slogi in požrtvovalnosti. Nato je gospod učitelj Davorin Judnič prečital pravila, ter dodal tu in tam potrebna pojasnila. Končno je osnovni odbor predlagal, kateri gospodje naj se v odbor volijo. Ker bode ta obe občini Trnovo i Bistrica skupno delovali, volila se je polovica gospodov iz Bistrice v zbor in polovica iz Trnovega. Sedež društva bode Bistrica, bodisi da stanuje načelnik v Trnovem ali v Bistrici. Za načelnika bil je izvoljen gospod župan Trnovski Ivan Urbančič, njegov namestnik za Bistrico je gospod Anton Žnidaršič in za Trnovo gospod Ivan Valenčič. Poveljni jezik bode izključno slovenski. Mlademu društvu želimo mnogo uspeha. — Ravno isti dan je imela tukajšnja podružnica sv. Cirila in Metoda v gostilni „Jelovek“ svoje zborovanje in volitev predsednika. Gospod dekan Ivan Vesel, nje predsednik, je pozdravil došlece, ter razjasnil stanje družbe sv. Cirila in Metoda in nje požrtvovalno delovanje, sosebno na obalih Primorja ter na mejah koroških. Po sporočilih odbornikovih in tajnikovih je bila volitev odbora. Predsednikom je bil zopet jednoglasno izvoljen gospod dekan Ivan Vesel, odbornikom gospod notar Rabné in tajnikom gospod Ivan Valenčič. L.

Domače stvari.

— (Veledušno darilo za „Narodni dom“) v Ljubljani izročil je uredništvu našega lista visokocenjeni slovenski rodoljub g. Fran Kalister, veletržec v Trstu, namreč 2000 kron (t. j. tisoč goldinarjev). Ko z najtoplejšo zahvalo beležimo ta novi dokaz sijajnega rodoljubja, izrekamo željo, da nam Bog ohrani še dolgo vzglednega slovenskega rodoljuba! Naj bi našel mnogo posnemovalcev mej imovitimi slovenskimi narodnjaki!

— (Deželnozbornske volitve na Goriškem.) Volitev dveh deželnih poslancev namesto prof. Čerina in dra. Andreja Lisjaka, ki sta mandata odložila, je določena na dan 27. in 28. avgusta. Dne 27. avgusta volijo kmetске občine Gorica Kanal-Ajdovščina, katere je zastopal profesor Čerin, dne 28. avgusta pa veleposestniki, katere je zastopal dr. Lisjak. Kandidata za ta dva mandata še nista postavljena.

— (Volitve na Koroškem.) Na Koroškem se bode ta v kratkem volila dva državnozbornska poslance in sicer v okrajih Špital - Št. Mohor in Št. Vid Wolfberg. V teh dveh okrajih je le malo Slovencev, menda ne dosti več kakor nemških kandidatov. V Št. Mohorskem okraju so štiri slovenske občine, ki volijo skupaj 13 volilnih mož, v drugem okraju pa je slovenska samo občina Dravograd, ki voli štiri volilne moše. Koroški Slovenci so sklenili, glasovati za nemškokonservativna kandidata v obeh okrajih. Ker so levičarji in nacionalci silno razcepjeni, se prav lahko primeri, da odločijo slovenski glasovi. Tudi vodja nemških nacionalcev profesor Steinwender je to izračunal in zato je na volilnem shodu v Št. Mohorju lovil Slovence za svojo stranko.

In s čim? Pripovedoval je, da bode tudi njim, slovenskim kmetom, prav prišlo, kar bo on pridobil za kmeta. No, ko bi kmetje na to čakali, kar jim pridobi smedeni Steinwender, ki sam ne ve kaj hoče, bi vsi prišli na beraško palico.

— (Pazinski glavar vitez Schwarz.)

Po famoznih volitvah v Pazinsko mestno upravo, pri katerih je vitez Schwarz kolikor mogoče uplival, ter tako laški stranki pridobil večino 13 glasov, razglasilo se je s vso gotovostjo, da je okrajni glavar Schwarz prestavljen v Trst. To seveda vitezu ni bilo po volji. Odlučil je, se s vsami mogočnimi sredstvi temu premeščanju protiviti. — V ta namen je naprosil laške poslance, da so bodili od Petra do Pavla s prošajo, da bi se Schwarz pustil še nekaj mesecev v Pazinu. Sam vitez pa je delal na svojo roko. Dal si je namreč na predvečer svojega godu v Pazinu napraviti razsvetljavo, na godovni dan so pa prihajale laške deputacije mu čestitat, za kar se je on s solzami v obeh ganljivo zahvaljeval. Da bi pa vsa komedija imela več uspeha, pozvalo se je v deputacije nekaj hrvatskih izdajic kmetskega rodu, napravilo se je za dobro plačo po noči na gričih Pazinske okolice par kresov, da se je potem moglo pisati v laške časopise: tudi kmetje ga hočejo v Pazinu imeti —. In res so novice vladi v tem smislu poročale. Naj pa na vse to še kdo reče, da vitez Schwarz ni pri jako zdravi pameti!

— (Osobne vesti.) Minuli mesec je stopil v zaslužni pokoj učitelj veronauka in slovenščine na Goriški gimnaziji in slovenski pisatelj Monsignor Andrej Marušič, ki je 40 let služboval na tem zavodu. Prejšnja leta je bil prof. Marušič deželni poslanec v Goriškem dež. zboru, nad 25 let pa je član dež. šolskega sveta Goriškega. — Bivši župan Goriški dr. Maurovič je dobil red železne krone III. razreda, — Davkar g. Viljem Kokail v Velikocvcu je imenovan glavnim davčnim kontrolorjem v področji fis. vodstva v Celovcu.

— (Odkritje Cigaletovega spomenika) na Črnem Vrhu pri Idriji bo 26. avgusta, ne pa 19. avgusta, kakor se je poročalo, ker obhaja tedaj „Delavsko bralno društvo“ v Idriji svojo desetletnico. Obširnej program se bo še priobčil.

— (Nemški junak.) Včeraj dne 31. julija t. l. vršila se je pred c. kr. za m. deleg. okrajnim sodiščem v Ljubljani kazenska razprava, katere je v živih barvah razkrila trhljivost ljubljanske nemške kulture. — Obtožen je bil nemški turner Maks Andretto, sin meščanske rodbine in korespondent pri neki prvi nemški ljubljanski firmi, da je v noči od 14. na 15. julija v kavarni Ljubljanskega „Casino“ nspadel slovenskega gledališkega igralca gosp. Ivana Sturma, ki je bil tja prišel z gosp. Fr. Orebkom, mu strgal Slavčevo čepico raz glavo, čepico zmečkal in g. Šturma z neslanimi besedami razžalil. Obtoženec Andretto zahteva, češ, da ne razume za dosti slovenski, naj se obravnava vrši nemški, na kar mu sodnik opomni, da mu bode vse v nemščino pretolmačil. Nato se zagovarja smehtljaje, da večinoma ni kriv in da bode dokazal, da je tutaj velika pomota, prizna sicer, da je čepico res gosp. Šturmu raz glavo snel, da pa sedaj ne ve, kam je ta čepica prešla. Zaslisane 3 priče so razjasnile jako mično ponočno dogodbico, kakor se je vršila tisto noč: Gg. Šturm in Orebek prišla sta v kavarno „Casino“, ne sluteč, da se tam nahaja družba nemških „turnerjev“. Imela sta na glavi nove lične čepice društva „Slavec“. Komaj sta ustopila, prikaže se Maks Andretto in pravi: „Wie können Sie mit einer solchen Schmafumütze in dieses Lokal hineinkommen?! Stecken Sie die Mütze in den Sack“. Na to je g. Šturm odgovoril: „Wenn sich die Herren darüber aufhalten, so gehe ich lieber hinaus.“ Omenjena dva gospoda sta hotela mirno oditi ali družba nemških „turnerjev“ šla je za njima in na verandi strgal je M. Andretto g. Šturmu čepico raz glavo, jo zmečkal in rekel: „Wie können Sie mit einer so elendigen Schmafumützen herumgehen, Sie Lausker!“ Zmečkano čepico ponudil je potem g. Šturmu nazaj, ta je pa ni hotel vzeti ker je bila zmečkana in nikakor več za rabo ter je moral iti v dežju razoglav domov. Konečno ga je bil Maks Andretto še vprašal, koliko zahteva za to čepico in ko se mu je reklo, da bode veljala 5 gld., rekel je, da ničesar ne plača. Obtoženec Andretto vprašan, kaj ima na to odgovoriti, se vede jako ravnodušno brez vsakega kesanja in hoče deloma krivdo zavra-

čati na svoje pajdaše od nemških „turnerjev“, ko-
nečno se taji, da bi bil on vprašal za vrednost če-
pice in le pravi, da je njegov brat tako vprašal in
potem rekel gosp. Šturmu: „Ja, Sie bekommen
10 gld. auf den Kopf!“ Vse priče so dokazale,
da gg. Šturm in Orehek nista nikakor provo-
cirala in se popolnoma mirno vedla. Po
končanem dokazovanju predlagal je državni funkcio-
nar, da naj se obtoženec kaznuje zaradi hudobnega
poškodovanja tuje lastnine; zastopnik obtožiteljev
izjavil je, da je za omikanega človeka, kakor bi prav
lahko bil obtoženi Andretto, prava sramota, ako se
tako surovo obnaša, tembolj, ker ga ni nikdo pro-
vociral. — Povdarjal je, da so junaki take
vrste zelo nevarni, ker lahko zаетijo velike
prepire in pretepe, kateri konečno razburkajo celo
politične valove. Treba je, da se take ljudi ostro
z zaporom kaznuje, ker drugače jim ni priti do
živega. Obtoženec Andretto ni imel niti jedne be-
sedice, da bi se opravičil. Sodnik je razglasil raz-
sodbo, da je Maks Andretto kriv hudobnega po-
škodovanja tuje lastnine in razžaljenja časti, da
zanj ne govore nikake olajšavne okoliščine
ter ga obsodil na globo 25 gld., eventualno na
petdnevni zapor. Obtožitelj gosp. Šturm oglašil
je takoj pritožbo zoper rozsodbo, posebno zaradi
neprimerno majhne kazni. Mej obravnavo naučil se
je obtoženec tako čudovito hitro slovenski, da
je slovenski govoreče priče prav dobro razumel in
jim ugovarjal in zapustila ga je popolnoma želja,
slišati pravdo še nemški. Tako se je gosp. Andretto
vsaj slovenskemu jeziku priučil; nam je pa podal
s svojim junaškim obnašanjem vzorec nemškega
„turnerja“ in vzorec nemške kulture, katera se
naj nam Slovencev v prihodnje ne ponuja več
tako topla.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.)
Meseca julija 1894 uročilo je v mestno hranilnico
Ljubljansko 594 strank 180 461 gld. 93 kr., 562
strank pa vzdignilo 176 489 gld. 86 kr.

— (Šolska poročila.) Z včerajšnjim dne-
vom sta sklenili c. kr. obrtni strokovni šoli
za obdelovanje lesa in za umetno vezenje
in šivanje čipek v Ljubljani šolsko leto.
Letnemu izveščju, katero je izdal ravnatelj gosp.
Ivan Šubic, povzamemo nastopno: Strokovno
šolo za lesno obrt je obiskovalo 59 rednih
učencev in hospitantov v 4 letnikih, javno risarsko
šolo pa 50, skupaj torej 109 frekventantov. Povoljen
uspeh je doseglo rednih učencev 37, nepovoljen 2,
izpiti ponavljajo 4, neizprašani so ostali 3, odhodno
izpričevalo jih je dobilo 6. Po narodnosti je bilo
57 Slovencev in 2 Nemci, mej rednimi učenci po
veri vsi katoličani. Iz Ljubljane jih je bilo 13, sicer
iz Kranjske 41, iz drugih krajev 5. Obiskovalci
javne risarske šole so pripadali 12 raznim obrtom.
— Strokovno šolo za umetno vezenje in
šivanje čipek je obiskovalo v 3 razredih skupaj
35 rednih učenk, koncem šolskega leta jih je ostalo
29. Vseh vpisanih hospitantin je bilo 22, vseh vpi-
sanih obiskovalk 57. Povoljni uspeh je imelo 24
rednih učenk, neopovoljen 1, ponavlja izpit 1, ne-
klasifikovane 3. Mej vsemi obiskovalkami je bilo
44 Slovenk, 11 Nemk, 1 Poljakinja in 1 Italijanka;
iz Ljubljane jih je bilo 27, sicer s Kranjskega 20,
iz drugih krajev 10; po veri razna 1 protestantovke
vse katoličanke. Na obeh zavodih je poučevalo
skupaj 16 učnih moči in sicer: g. ravnatelj, 7 stro-
kovnih učiteljev, 3 strokovne učiteljice, 2 pomožna
učitelja duhovnika za veronauk, 1 učitelj risanja
in dva delovodji. Izveščje prinaša podoba starinskega
lesenega stropa iz l. 1638 v Kranji in kratak popis.

— Šolsko leto 1894/95 se prične dne 18. septembra
s slovesno božjo službo. Oddelak za pletenje ko-
šaric se bode otvoril dne 1. oktobra t. l. Obiskujejo
ga lahko moški in ženski učenci. Pouk v tem od-
delku traja za sedaj jedno leto. — Trgovska
šola v Ljubljani. Tukajšnja trgovska šola gosp.
cesarskega svetnika Ferdinanda Mahra obiskovalo
je v pretečenem šolskem letu 225 učencev in sicer
gremijalno trgovsko šolo 102, privatno trgovsko šolo
pa 123. Po narodnosti bilo je 93 Slovencev, 52 Nem-
cev, 45 Hrvatov in Srbov, 28 Italijanov, po 2 Grka
in Rumuna in po 1 Čeh, Nizozemec in Španjolec.
Učiteljski zbor ima 18 članov. Oproščevalni izpit
na gremijalno trgovski šoli vršil se je predvčeraj-
šnjim v navzočnosti izpraševalnega komisarja gosp.
Josipa Kordina. Od 15 učencev prebilo je izpit 12
z dobrim uspehom, 3 pa ga bodo ponavljali čez dva
meseca. Novo šolsko leto prične se 1. oktobra. V
trgovsko šolo sprejemajo se učenci, ki so z dobrim

uspehom dovršili tretji razred kake srednje ali me-
štanske šole. Absolviranim učencem preskrbuje rav-
nateljstvo po mogočnosti službe v tu- in inozemskih
trgovskih hišah. Ljubljanska trgovska šola, ki je bila
ustanovljena leta 1834., imela je v 60. letih svojega
obstanka 9697 učencev.

— (Kranjska moška podružnica) družbe
sv. Cirila in Metoda ima svoj redni občni zbor v
čitalnični bralni sobi v četrtek dne 2. avgusta t. l.
ob 1/2 9. uri zvečer z običajnim dnevnim redom.

— (Veselica,) katero je priredilo „Braleo
društvo v Rušah“ s sodelovanjem Mariborskega tam-
buraškega zbora v nedeljo 29. julija, se je pri
krasem vremenu kaj lepo zvršila. Gostov iz Mari-
bora je bilo jako mnogo. Pri veselici se je tudi na-
biralo za družbo sv. Cirila in Metoda in se v to
svrhu nabralo 12 kron 50 vin. (6 gld. 25 kr.).

— (Goriška tiskarna g. A. Gabrščka)
je razposlala obširne lepake, na katerih so vsi
uraiki poštne voženj na Goriškem in onih, ki
imajo zvezo z Goriškimi ter vozni red vseh železnic
na slovenski zemlji. S tem je omenjena tiskarna
gotovo ustregla slovenskemu občinstvu.

— (Starinska raziskavanja.) Ravnatelj
Tržaškega naravoslovskega muzeja dr. Karol pl.
Marchesetti raziskuje tudi letos grobišča pri sv. Lu-
ciji nad Tolminom. Spravil je že mnogo znamenitih
starin na dan, ki so razstavljene v omenjenem mu-
zeju v Trstu. G. Marchesetti je dozdej preiskal že
kakih 3200 grobov.

— (Novo knjigoveznico v Gorici) je
ustanovil g. Anton Jeretič, trgovec s papirjem,
ter se je preselil v Semeniške ulice.

— (Poseben vlak iz Trsta v Postojino)
priredi „Tržaški Sokol“ v nedeljo dne 5. av-
gusta povodom narodne slavnosti v Postojini. Odhod
in vozne cene tja in nazaj so: Trst ob 7. uri zjutraj
(II. r. gld. 4 50, III. r. gld. 3). Grljan ob 7. uri
19 m. (gld. 4 35, in 2 90), Nabrežina ob 7. uri
39 m. (gld. 3 90 in 2 60), Prosek ob 8. uri 1. m.
(gld. 3 60 in 2 40), Občine ob 8. uri 12 m. (gld.
3 60 in 2 40), Sežana ob 8. uri 26 m. (gld. 3 30
in 2 20), Divača ob 8. uri 46 m. (gld. 2 50 in
1 60), Ležeče ob 9. uri 5 m. (gld. 1 80 in 1 20),
Št. Peter ob 9. uri 28 m. (gld. 1 10 in 70 novč.)
Prestranek ob 9. uri 40 m. (50 in 30 novč.).
V Postojino dospe vlak ob 9. uri 45 m. ter se
povrne v Trst ob 12. uri 29 m. po poluoči. Ude-
ležnici proge Gorica Nabrežina se odpeljejo s prvim
jutranjim vlakom, ki pride v Nabrežino ob 6. uri
32 min. Vstopnice se bodo prodajale v vlaku.

— (Zopet tragičen dogodek v Trstu)
V vili Pagliaruzzi na Katinari se je v ponedeljek
zvečer proti 9 uri pripetila krvava drama. V ome-
njeni hiši sta stanovala 41letni oskrbnik A. Sviligoj
in 20letni hlapec J. Bastjančič. Oskrbnika sta
obiskala proti večeru dva gospoda, s katerima
se je pri odhodu poslovil na dvorišču. Komaj sta
obiskovalca odšla, ustrelil je Bastjančič, ki je v
sobi prežal, dvakrat iz puške dvocevke na oskrb-
nika, ki se je mrtev zgrudil na dvorišču. Predno
so še domačini se upali, prijeti morilca, zažgal je
pohišstvo v sobi in potem ustrelil samega sebe v srce.
Gasilci so prihiteli na pomoč, ter našli morilca
mrtevga sredi goreče sobe, poleg njega je ležala
puška. Urok groznemu činu je bil prepir, ki sta
ga imela popoludne oskrbnik in hlapec. Oba mrtveca
so prevedli v mrtvašnico k sv. Justu.

— (Fotografije bivše okoličanske
straže v Trstu.) V Dolenčevi tiskarni (Piazza
Caserma št. 2) v Trstu se dobivajo v kabinetni
obliki izvedene fotografije, predstavljajoče skupino 7
okoličanskih gardistov, mej katerimi je kapitan kom-
panije. Ta fotografija je primeren spomin na bivši
vrli okoličanski batalijon, katerega gotovo še dobro
pomnijo vsi Tržačani. Cena fotografiji je 1 goldinar.

— (Uradi c. kr. finančne prokurate
v Trstu) so od minule nedelje v IV. nadstropji
novega poštnega in finančnega poslojja. Vhod je
nasproti evangelijski cerkvi.

— (Obče delavsko izobraževalno in
podporno društvo v Trstu) se je preselilo
iz ulice Torrente v ulico Donato št. 1. Seje bodo
redno vsak ponedeljek.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Vročina.) V severni Italiji je bila po-
slednje dni silna vročina. V Florenci so imeli
38 1/2 ° C. v senci in 51 ° na solcu. Ljudje so si
namakali čela pri javnih vodnjakih, da bi se ohla-
dili. V Milanu in v Como je bilo 36 1/2 ° C. to-
plote v senci. V Milanu se je nekaterim osebam
vsled vročine začelo mešati. V Bolonji je bilo
37 °, v Paviji 37 3 °. V južni Italiji ni bilo take
vročine in je bilo v Palermu in v Messini ob
iatem času le 33 ° toplote.

* (Zgorela tovarna.) V Karlinu poleg
Prage je zgorelo dne 30. m. m. glavno poslojje
elektro-tehničnega zavoda Křižik. Škoda se ceni
na 60 000 do 80 000 goldinarjev.

* (Grozen požar) je uničil vse mesto
Kotel v slivniškem okrasi v Bolgariji. Ker je
vsled suše primanjkovalo vode in se hiše drže sti-
koma druga druge, se je ogenj širil strahovito
hitro in je kmalu bilo vse v plamenu. Zgorelo je
blizu 2000 hiš. Pogorelci prebivajo sedaj pod šo-
tori, katere je poslala vlada.

* (Vojna ladija „Rusalka.“) Ekspedi-
cija, katero je odposlala ruska vlada, da najde v
finskem zalivu lani potopljeno vojno ladijo „Ru-
salka“, dozdej ni dosegla nikakoršnega uspeha.
Iskanje potopljene ladije se bode bržkone vsled
tega opustilo.

Književnost.

— „Učiteljski tovariš“, glasilo „Soven-
skega učiteljskega društva v Ljubljani“, ima v št. 15.
to-le vsebino: Fr. Črnogoj: Cvetličje v šolskem vrtu;
— L. Lavtar: Fuga; — A. Likozar: Opravila v
šolski drevesnici meseca vel. srpana; — E. Lah:
Avstrijsko šolstvo v l. 1890. s posebnim ozirom na
Kranjsko; — Književnost; — Listek; — Naši dopisi;
— Društveni vestnik; — Vestnik; — Uradni raz-
pisi učiteljskih služeb.

— „Vatrogasac“ ima v št. 15. naslednjo
vsebino: Treba nam gasnika t. j. zakona za vatro-
gastvo; — Temeljne domače škole; — O kazališ-
tom pitanju; — Iskrice; — Blaž Marussig; — U
kojem smo stoljci; — Iz vatrogasnih družtava;
— Naši dopisi; — Domači i različite viesti.

Brzojavke.

Dunaj 1. avgusta. Pogreb nadvojvode
Viljema, določen prvotno na petek, bo jutri
v četrtek, ob 4. uri popoldne. Cesar je to
premembo zaukazal iz obzirnosti na ponesre-
čenega nadvojvode brata, nadvojvodo Albrehta,
ki postane v petek 77 let star.

Dunaj 1. avgusta. Na izrecno željo ce-
sarja ne bo nadvojvoda Albreht prisostvoval
pogrebu ponesrečenega nadvojvode Viljema.
Nadvojvoda Albreht se je že odpeljal z Dunaja.

Postojina 1. avgusta. Udeležba večje
deputacije češkega sokolstva pri sokolski slav-
nosti dne 5. avgusta je po naznanilu dr. Pod-
lipnyja zagotovljena. Primorsko planinsko dru-
štvo na Reki se udeleži slavnosti korporativno.

Praga 1. avgusta. „Narodni Listy“ pri-
poročajo mladočeškemu voditeljem, naj se začnejo
baviti s cerkvenopolitičnimi vprašanji, da do-
sežejo tiste narodnostne pridobitve, katere je
papež Leon obljubil vsem Slovanom.

Belgrad 1. avgusta. Vodja radikalne
stranke Nikola Pasić se je vrnil sem, da pri-
sostvuje shodu radikalne stranke. Ministerski
predsednik Nikolajević ga je povabil na posve-
tovanje, ki je trajalo več ur. Pripoveduje se,
da je Nikolajević ponudil radikalni stranki
spravo.

Rim 1. avgusta. Danes se je razglasil
kraljevski ukaz, s katerim je odpravljeno ob-
sedno stanje na Siciliji.

Livorno 1. avgusta. Kočijaš umorje-
nega urednika Bandija je, konfrontiran z Ore-
stom Luchesijem, potrdil, da je to morilec Ban-
dijev. Luchesi taji odločno, druge konfrontirane
priče ga ne spoznajo.

Pariz 1. avgusta. Policijski komisar v
Cetueu, ki je svoj čas preiskal Caseriovo sta-
novanje, pa o uspehu ni poročal oblastvu, dasi
je našel mnogo materijala, se je iz službe
odpustil. Sedaj je dognano, da Caserio ni umoril
Carnota po naročilu kake zarote, ampak na
svojo pest.

Frankobrod 1. avgusta. V tukajšnji
pinakoteki je nepoznan človek iz Lembachovih
portretov cesarja Viljema in maršala Moltkeja
izrezal oči in portreta tudi drugače poškodil.
O storilcu ni sledu.

Iz uradnega lista.

Izvršilno ali eksekutivno dražbe: Marije Ponikvar omožene Florijančič v Ljubljani, tretjina posestva v Žužemberku, cenjena 116 gld. 66 novč., dne 7. avgusta in 4. septembra v Žužemberku.

Ive Prusa zemljiče v Draščici, cenjeno 1227 gld., (prestavljeno), dne 17. avgusta v Metliki. Josipa Renko-ta posestvo v Brdcih, cenjeno 3844 gld., dne 20. avgusta in 21. septembra v Ilirski Bistrici.

Jakoba Trauna premično blago na Glincah, cenjeno 8251 gld. 44 novč., dne 20. avgusta in 3. septembra na Glincah po m. d. okr. sodišči v Ljubljani.

Janeza Furlana posestvo v Cerknici, kupljeno po Urši Furlan, cenjeno 2243 gld., potom relicitacije, dne 20. avgusta v Cerknici.

Antona Gerbeca posestvo v Verbicah, cenjeno 529 gld., dne 20. avgusta in 21. septembra v Ilirski Bistrici.

Urše Lužar zemljišče v Lužarjih, cenjeno 1180 gld (ponovljeno) dne 21. avgusta v Velikih Laščah.

Valentina Jerina posestvo v Čolnišah, (ponovljeno), dne 21. avgusta in 21. septembra v Litiji.

Matije Brove-ta posestvo v Zagorji, (ponovljeno), dne 21. avgusta in 21. septembra v Litiji.

Matija Brove-ta posestvo v Zagorji ob Savi, cenjeno 5600 gld., dne 21. avgusta in 21. septembra v Litiji.

Martina in N. Žagar posestvo v Vasi, cenjeno 720 gld., dne 22. avgusta in 26. septembra v Kočevju.

Jožefa Delača v Noviseli polovica posestva, cenjena 933 gld. in pritlikline cenjene 55 gld., dne 22. avgusta in 19. septembra v Kočevju.

Jakoba Novaka posestvo v Gornjem Vremu, cenjeno 634 gld., dne 22. avgusta in 22. septembra v Senožečah.

Jakoba Mlakarja zemljišče v Igi Vasi, cenjeno 5495 gld., dne 22. avgusta v drugič v Ložu.

Razpis del: Za uravnavo Save in brežnih varstvenih zgradb in sicer 1.) V delni progji Tacen, Črnuški most, St. Jakob (v skupnem znesku 740 000 gld.) za prvo leto določenih zgradb v znesku 56 150 gld. 2.) v rečni progji Litija-Sava pri Ponočiču v znesku 5800 gld. Ofterna obravnava dne 14. avgusta zjutraj ob 10. uri, do katerega časa je vložiti ponudbe pri deželnem predsedstvu v Ljubljani.

Zahvala.

V sporazumljeni s krajnim šolskim svetom se šolsko vodstvo lepo zahvaljuje tukajšnji podružnici Ciril-Methodove družbe, ki je šoli izročila 68 knjižic za šolska darila, in ravno tako tudi vč. gospodu J. Seigerschmiedu, ki je z lepimi darili še posebej obdaril tiste učence, ki so se posebno pridno učili veronauka. Vsem dobrotnikom šole naj Bog povrne!

V Kostanjevici, dne 30. julija 1894.

Šolsko vodstvo.

Umrli so v Ljubljani:

28. julija: Jožef Pipan, ekspedijentov sin, 7 mesecev, Streliške ulice št. 11.

29. julija: Gizela Zajc, črevljarjeva hči, 16 let, Gosposke ulice št. 9.

31. julija: Viljem Mayr, lekarnar, 64 let, Sv. Petra cesta št. 2. — Frančiška Rapuž, delavčeva žena, 35 let, Trnovski pristan št. 15.

V deželni bolnici:

27. julija: Fran Kermeč, delavec, 18 let.

29. julija: Franca Kersnik, delavka, 40 let.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Morkrina v mm.
31. julija	7. zjutraj	733.0 mm.	17.6° C	sl. svz. d. jas.		
	2. popol.	732.2 mm.	25.7° C	sl. zah. d. jas.		0.00 mm.
	9. zvečer	732.9 mm.	16.4° C	sl. zah. d. jas.		

Srednja temperatura 19.9°, za 0.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 1. avgusta t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld. 40	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	40	
Avstrijska zlata renta	122	50	
Avstrijska kronska renta 4%	97	70	
Ogerska zlata renta 4%	121	55	
Ogerska kronska renta 4%	95	95	
Avstro-ogerske bančne delnice	1008	—	
Kreditne delnice	362	40	
London vista	124	70	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	07 1/2	
20 mark	12	21	
20 frankov	9	91	
Italijanski bankovci	44	30	
C. kr. cekini	5	89	

Dne 31. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1854 po 100 gld.	197	25	
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	20	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	60	
Kreditne srečke po 100 gld.	197	—	
Ljubljanske srečke	24	50	
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	50	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	163	50	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	310	50	
Papirnati rubelj	1	33 1/2	

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Izurjenega

sedlarskega pomočnika

vzprejme takej pod ugodnimi pogoji Luka Lenarčič, sedlar v Dolnjem Logatcu. (826—1)

V najem se prevzame

prodajalnica na deželi

z vso opravo. (818—2)

Ponudbe vzprejema upravništvo „Slov. Naroda“.

Gostilna

v Ljubljani, na Sv. Petra cesti št. 5 se odda z dnem 1. novembrom 1894.

Več se izve ravno tam v pekariji. (784—3)

Ravnokar izišla in je v zalogi pri meni:

Nemško-slovenska

pravna terminologija

uredil dr. Janko Babnik.

Broširana 3 gld. 50 kr., vezana 4 gld.

KOLO

sbirka izbranih hrvatsko-slov. muških sborova.

Broširano 1 gld. 50 kr., po pošti 1 gld. 65 kr.

Rosenknospen-Walzer

za glasovir, dvoročno, od Ane pl. Jabornegg-Altenfels. — Cena 90 kr., po pošti 93 kr.

Z velepospotovanjem (804—3)

J. Gientini

trgovina s knjigami in papirjem v Ljubljani.

Zahvala.

Sklep šolskega leta praznovala je Šišenska šolska mladina (broječa nad 160 glav) z zahvalno sv. mašo na Rožniku in imela po em šolsko veselico na Drenikovem vrhu. V ta namen podarila je firma bratje Kosler 75 litrov piva, gospa Ana Knezova ves kruh, veletržec in predsednik krajnjemu šolskemu svetu gospod J. C. Juvančič in posestnik gospod Jakob Matijan pa sta plačala zajutrk 50 ubožnejšim otrokom. Vsem tem blagim dobrotnikom in prijateljem šolske mladine izreka podpisane tem potom najtoplejšo zahvalo.

Ob jednem tudi vsa čast in zahvala gospodu Fr. Kavšek, županu Spodnje Šiške, kateri je otrokom svoje občine zadnji šolski dan izplačal nagrado za nabrane brošče ter jim s tem napravil mnogo veselja.

V Šiški, 31. julija 1894.

Anton Javoršek, šolski voditelj.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so s srednjeevropskim časom. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

- Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curih, Genova, Paris, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsni, Marijine vaze, Eger, Karlove vaze, Francove vaze, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
- Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
- Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
- Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
- Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
- Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curih, Genova, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsni, Marijine vaze, Eger, Francove vaze, Karlove vaze, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
- Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

- Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsni, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmudena, Ischla, Aussee, Parisa, Genova, Curih, Bregenza, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža.
- Ob 7. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Novoga mesta, Kočevja.
- Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsni, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Genova, Curih, Bregenz, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Liensa, Pontabla, Trbiža.
- Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Novoga mesta, Kočevja.
- Ob 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
- Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Novoga Mesta, Kočevja.
- Ob 9. uri 11 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

- Ob 7. uri 33 min. zjutraj v Kamnik.
- Ob 8. uri 5 min. popoldne " " "
- Ob 8. uri 50 min. zvečer " " "
- Ob 10. uri 10 min. zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

- Ob 6. uri 56 min. zjutraj v Kamnika. (4—172)
- Ob 11. uri 15 min. dopoldne " " "
- Ob 6. uri 30 min. zvečer " " "
- Ob 9. uri 55 min. zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Odvetnik

DR. Karl Triller

usoja se naznanjati, da je otvoril z današnjim dnem svojo

odvetniško pisarno

v Ljubljani (808—2)

v Gosposkih ulicah h. št. 4, I. nadstropje.

V Ljubljani, dne 28. julija 1894.

Göss-ova

pivovarska delniška družba

(poprej Maks Kober & Göss).

Marcono pivo

in

monopol-pivo

odlikovano (819—2)

pri mejnarnodnem tekmovanju za pivo v razstavi živil na Dunaji leta 1894

z najvišjo odliko

s častno diplomom in z zlato medaljo za sotrudnike.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.